

ԱՊԵՐԱՅ ԵՒ ԱՊԵՐԱՅՈՒԹԻՒՆ.

Երախտագիտութիւնն այնպիսի բեռն մի է զոր խիստ քիչ մարդ կարող է կրել. ուստի եւ շատ ճշմարիտ է Գաղղիացոց հռչակաւոր Լաճոնքին առականութիւնը ըսածը .

S'il fallait condamner
Tous les ingrats qui sont au monde,
A qui pourrait-on pardonner ?

Թէ պէտք ըլլար դատաւարտել
Երկրիս երեսն եղած բոլոր ապերախներ,
Որո՞նք ներումն արդեօք շնորհել :

Մարդուս սրտին մեջ բռնուող մոլութեանց ամենէն ցածն ու անարգն է ապերախութիւնը, եւ սակայն խիստ քիչ սիրտ կայ որ այն գարշելի ակտէն ազատ ըլլայ : Շատ անգամ ապերախտը իւր բարեբարին երախտիքը ջճանջնալէն զատ՝ ջարիք այ սնունց կփոխարինէ՝ Լաճոնքինին առականութիւնն այն օճին նման, որ բմութիւնը անցնելուն պէս մեկէն նախ զինքը տարցընելով կենդանացընողը կկսածնէ :

Մարդիկ կան որ ապերախտութիւնին ծածկելու համար ոչ երբէք բարեգործութիւն մը ազնուական ու անշահասէր պատճառի կընծայեն, ինչպէս է օրինակ իմն՝ բարիք ընելու սէրը : Երախտագիտութեան սրբազան պարտքն ազատելու համար՝ կշանան մարդուս խղճմտանքին ամենէն խոր խորշերը մտնել բափանցել, որպէս զի շահասիրութեան կամ մոլութեան նշմարանք մը հոն գտնեն ու իրենք զիրենք արդարացընեն : Ո՛հ, կըսեն, մեզի այս ծանայութիւնն ըրաւ, վասն զի գիտէր քե... — Ելլալիք բան ունէր : — Ընդունայն տեղ մարդ մարդու բան չընէր, զգուշանամք իրմէ, հարկաւ շահ մը ունի : — Ասոր տակը որոգայք կայ, խաղալիք խաղ մը ունի : — Իցոյցս կընէ, փառասիրութեան համար է ըրածը. կուզէ առատաճեռն երեսնալ... :

Այս լեզուն կբանեցընեն ապերախտը : Բայց դու ազնիւ ընթերցող, չըլլայ քե ասով բարիք ընելէն զգուիս, վասն զի սիրտդ մեծ ու քաղցր միաբարութենէ կզրկես. միայն նայէ որ բարեգործութիւններդ ընտրութեամբ ու խելքով ընես, որչափ կարելի է արժանաւոր անձինք փնտռես : Գիտցիր որ ամէն մարդիկ առ հասարակ ապերախտ չեն. մեջերին կգտնուին նաեւ այնպիսիներ որ իրենց անմոռանալի երախտագիտութեամբը ապերախտից տուած ցաւը մոռցընել կուտան. դոյզն բարիք մըն ալ որ մեկէն տեսնեն, յախտեան չեն մոռնար, եւ կաշխատին որ կերպով մը անոր փոխարենն ընեն :

Ուրեմն որպէս զի գրուցածնիս ընթերցողաց միտքն ամփոփ մնայ՝ զլխաւորեմք : Ծնողացը ապերախտ եղած տղայն նրէլ է : Հայրենաց դէմ ապերախտը՝ Գազնն :

Ոչ երբէք պէտք է բարիք ընողներուն սիրտը կամ խղճմտանքը բննել :

Բարեգործութիւնը գեղեցիկ բան է, բայց պէտք է ըլլայ խելքով եւ ընտրութեամբ :

Անբեր երկիր սերմանուած նունան սրբափ ալ ազնիւ ըլլայ՝ դարձեալ պտուղ չբերէր :

Մարդկանց ապերախտութիւնը պէտք չէ գմարդ բարիք ընելէն ետ կեցընէ :

Բարիք ընողին զգացած ուրախութիւնը բարիք գտնողին զգացածն բոլորովին տարբեր է :

Որչափ որ երախտագիտութիւնը սիրելի է ու մարդուս բարիք կբերէ, այնչափ ալ ապերախտութիւնը զգուելի է ու ամէն տեսակ նոզէկան կատարելութիւններէ ու վեհ մտածմունքներէ կմերկացընէ զապերախտն ու ատելի կընէ ամենուն : —

Արդեօք մեր մեջը սրբափ տեղիք գտած է այն ցաւալի ախտը, եւ մինչեւ հիմա սրբափ դարման է տարուած... : Արդեօք դեռ միշտ շխտակ կելլէ նարեկացոյն մեր բերնէն ըսածը, քե

« Առ երախտաւորն ապերախտ գտանիմք : »

ԱՂՈՐԲ ՎԱՍՆ ՀԱՅՐԵՆԵԱՅ.

ԱՌ ԱՐՇԱՆԱՍՏԻՒ

ՍԱՐԳՍԻՍ Վ. ԹԷՈԴՈՐԵԱՆ.

Ա.

Տէր, կեցո ըզՀայաստան,
Լուր գորդոցն առ քեզ աղերս.

Տէր, կեցո ըզՀայաստան,
Յարն զնա նոր յիւրն աւերս :

Յէրբ, Աստուած հըզօր, Աստուան Գրիգորի,
Աստուած զոր կարդամք իխորոց սըրտի,
Թողուցուս զի զմեր հայրենիս բըշուառ
Սուր, նեռ եւ հերձուածք առնուցուս յաւար :

PRIÈRE POUR LA PATRIE.

AU TRÈS-RÉVÉREND

SARKIS V. THÉODORE

I.

Seigneur, fais vivre l'Arménie,

Ecoute la prière de ses enfants qui t'implorent;

Seigneur, fais vivre l'Arménie,

Fais-la se relever nouvelle de ses ruines.

Jusques à quand, Dieu puissant, Dieu de Grégoire,

Dieu que nous appelons du fond de nos cœurs,

Laisseras-tu notre malheureuse patrie

En proie au fer, à la haine, aux dissensions ?